

Sygn. akt IV P 123/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie, IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki

Protokolant kierownik sekretariatu Anna Górska

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2018 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) Spółka z o.o. Oddział w G.

o wynagrodzenie i ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółka z o.o. Oddział w G. na rzecz powoda M. W. kwotę 1 314, 49 zł netto (jeden tysiąc trzysta czternaście złotych 49/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia.
2. Zasądza od pozwanego (...) Spółka z o.o. Oddział w G. na rzecz powoda M. W. kwotę 12 312 zł brutto (dwanaście tysięcy trzysta dwanaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.
3. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
4. Koszty procesu znosi wzajemnie.

Sygn. akt IV P 123/17

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda M. W. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Spółka z o.o. Oddział w G. o zasądzenie kwoty 16.079,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18.02.2017 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za okres od 1.02.2017 r. do 14.02.2017 r. oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za 2015, 2016 i 2017 rok oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż 17 lutego 2017 r. powód M. W., złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z powołaniem się na art. 30 § 1 ust. 3 kodeksu pracy. Pozwany pracodawca zalega z wypłatą należności ze stosunku pracy z tytułu wynagrodzenia za okres od 1.02.2017 r. do 14.02.2017 r. oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za 2015, 2016 i 2017 rok

Pełnomocnik pozwanej spółki w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że powód nie udowodnił istnienia roszczenia w żądanej wysokości. Powód zalega z zapłatą na rzecz pozwanej spółki ponad 50.000 zł z tytułu niezapłaconych faktur wynikających z umowy kolportażowej. Pomiędzy stronami prowadzona była korespondencja e-mailowa, w której powód wyraził chęć potrącenia istniejących zaległości z należnym mu

ekwiwalentem za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Powód zapewniał pełnomocnika pozwanej spółki, iż wysłał oświadczenie o zgodzie na potrącenie. Pozwana pozostawała w przekonaniu deklaracja powoda jest aktualna i uzasadnione jest wstrzymanie wypłaty za wiedzą i akceptacją powoda. Należność powoda z tytułu wynagrodzenia za okres od 1.02.2017 r. do 14.02.2017 r. wynosi 2.925 zł a z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za 2015, 2016 i 2017 rok łącznie 12.313,97 zł.

Sąd ustalił co następuje:

Powód był zatrudniony u pozwanego od 1.08.2007 do 17.02.2017 r. ostatnio na stanowisku redaktora naczelnego Tygodnika M..

(dowód: akta osobowe pozwanego cz. C, świadectwo pracy).

Powód pisemnym z 14.02.2017 r. doręczonym pracodawcy 17.02.2017 r. złożył pozwanemu oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na mocy art. 30 § 1 pkt. 3 k.p.

(dowód: akta osobowe pozwanego cz. C, rozwiązanie umowy o pracę).

Strony prowadziły korespondencję e-mailową, w której powód wyraził chęć potrącenia istniejących jego zaległości z umowy z 24.10.2014 r. względem pozwanej spółki z należnym mu ekwiwalentem za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

(dowód: umowa k.26-32 i e-mail k.37-38).

Pracodawca dokonał potrącenia komorniczego z wynagrodzenia powoda za luty 2017 r. w kwocie 770,34 zł i wyliczył należne mu wynagrodzenie za luty 2017 r. w wysokości 1314,49 zł netto i ekwiwalent za urlop w łącznej kwocie 12 312 zł brutto

(dowód: lista płac k. 44, 152 i zaświadczenie z 14.06.2018 r. k.150).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje częściowe na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 94 pkt. 5 k.p. pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie za pracę. Niedopełnienie obowiązku wypłacenia wynagrodzenia w terminie i w czasie określonym w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy uzasadnia wystąpienie z roszczeniem o zapłatę należnego wynagrodzenia wraz z odsetkami. Niewypłacenie w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę, bezpodstawne obniżenie tego wynagrodzenia jest wykroczeniem przeciwko prawom pracownika podlegającym karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł (art. 282 § 1 pkt 1 k.p.).

Potrącenie z wynagrodzenia za pracę pracownika przez pracodawcę może być dokonane tylko na podstawie przepisu szczególnego jakim jest przepis art. 87 kp. lub za pisemną zgodą pracownika (art. 91 k.p.).

Na takich samych zasadach podlega ochronie wynagrodzenie za urlop jak i ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (por.: wyroki Sądu Najwyższego z 11 czerwca 1980 r., I PR 43/80, (...) 1982 nr 1, s. 46; z 5 maja 1999 r., I PKN 665/98, OSNAPiUS 2000 nr 14, poz. 535; z 17 lutego 2004 r., I PK 217/03, OSNP 2004 nr 24, poz. 419; z 12 maja 2005 r., I PK 248/04, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 12 i z 29 stycznia 2007 r., II PK 181/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 6).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż pracodawca powinien prowadzić imienną listę (kartę) wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń majątkowych związanych z pracą wypłaconych pracownikowi. Na pracodawcy spoczywa ciężar wykazania, iż wypłacił pracownikowi wynagrodzenie (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i

Spraw Publicznych z 2007-11-20, II PK 81/07, O.: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2009, Nr 1-2, poz. 5, str. 18).

W przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny (art. 177 § 1 k.p.).

Sąd w pełni akceptuje stanowisko Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrażone w wyroku z 29 marca 2001 r.

I PKN 336/00, iż z dniem rozwiązania stosunku pracy prawo pracownika do urlopu wypoczynkowego w naturze przekształca się w prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. W tym też dniu rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane w naturze, a nieprzedawnione urlopy wypoczynkowe.

Ciężar udowodnienia udzielenia powodowi urlopu wypoczynkowego w 2015 r., 2016 r. i 2017 r. i wypłaty powodowi całości ekwiwalentu pieniężnego oraz wynagrodzenia za luty 2017 r. spoczywał na stronie pozwanej.

Pozwana spółka mimo spoczywającego na niej ciężaru dowodu nie wykazała, iż powód wykorzystał urlop wypoczynkowy za 2015 r., 2016 r. i proporcjonalny urlop za 2017 r.

Nie sposób uznać za wykorzystywanie przez powoda urlopu wypoczynkowego w dniu kolportażu przez powoda gazety wydawanej przez pozwaną spółkę na podstawie odrębnej umowy o współpracy pomiędzy firmami, mając na uwadze specyfikę pracy powoda jako dziennikarza i wykonywanie czynności z umowy o pracę również w tym dniu. Ponadto urlop winien być wyraźnie udzielony pracownikowi przez pracodawcę.

W niniejszej sprawie pozwana spółka nie przedstawiła żadnego dowodu potwierdzającego wypłatę powodowi zaległego wynagrodzenia za luty 2017 r. i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Znamienne jest, iż pozwana spółka w istocie nie kwestionowała roszczenia powoda co do zasady, jedynie co do wysokości.

Bezsporne było, iż powód ostatecznie nie wyraził pisemnej zgody na potrącenie mu wynagrodzenia za luty 2017 r. i ekwiwalentu za urlop za 2015 r., 2016 r. i 2017 r.

Powód nie kwestionował faktu dokonania potrącenia komorniczego z wynagrodzenia za luty 2017 r. w kwocie 770,34 zł i wyliczenia wysokości należnego mu wynagrodzenia za luty 2017 r. i ekwiwalentu za urlop wynikającego z zaświadczenia pracodawcy z 14.06.2018 r.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 80 k.p. i art. 171 k.p. zasądził od pozwanej spółki na rzecz powoda kwotę 1314,49 zł netto z tytułu wynagrodzenia za luty 2017 r. i kwotę 12.312 zł brutto z tytułu ekwiwalentu pieniężnego urlop wypoczynkowy za 2015 r. 2016 r. i 2017 r. wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zniósł koszty procesu wzajemnie.